

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său, Bulbuc Boris, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 07 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Pelihatîi Eugeniu Serghei, născut la 23 iunie 1993, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă, 72 ap. 97.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 23.08.2013-07.03.2014
2. în instanța de apel: 10.04.2014-10.06.2014
3. în instanța de recurs: 28.07.2014 - 15.10.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 07 martie 2014, Pelihatîi E.S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare și amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, sub formă de închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

Prin aceeași sentință, a fost recunoscut vinovat și condamnat Afanasii Marin Oleg, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței, Pelihatîi E.S. la 08 iulie 2013, în jurul orei 04.30, aflându-se în curtea blocului locativ 8/3 din str. Măria Drăgan, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altor persoane, a smuls din mâinile părții vătămate Mămăligă Mihail Iurie, o tabletă de model „IC 00 7W”, la prețul de 1500 lei, cauzându-i victimei, daune în proporții considerabile.

Tot el, împreună cu Afanasii M.O. și o altă persoană, la 12 octombrie 2013, în jurul orei 09.45, aflându-se în ograda casei nr.18/3 din str. Măria Drăgan, mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă pentru viață și sănătatea cet. Vasilica Igor Grigore, exprimată prin lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, în mod deschis i-au sustras telefonul mobil de model "Samsung Galaxy", cu cartela sim 061007597, la prețul de 1500 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Pelihatîi E.S. au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaf*, adică, *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea pe daune cu proporții considerabile*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, în care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pelihatîi E.S. să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, sub formă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că pedeapsa stabilită nu-și va atinge scopul acesteia, deoarece inculpatul nu a conștientizat cele comise, luînd în considerație circumstanța că în timpul examinării cauzei date el a mai comis o infracțiune analogică.

3.1. Apel a fost declarat și de către inculpat, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal pe epizodul lui Mamaliga M.I. să fie încetat, pe motiv de împăcare, iar pe episodul Vasilica I.G. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de probă de 2 ani, invocînd faptul că prejudiciul cauzat lui Mamaliga M.I., care nu este considerabil, a fost restituit și ca urmare a avut loc împăcarea părților. Iar pe episodul cu Vasilica I.G. ia fost aplicată o pedeapsă prea dură, neavînd posibilitatea de a achita amenda de 500 u.c.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2014, a fost respins apelul inculpatului ca nefondat și admis parțial apelul procurorului, casată sentința în partea aplicării pedepsei lui Afanasii M.O. În rest sentința fiind menținută.

Instanța de apel, audiind părțile, examinînd materialele cauzei, consideră că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Pelihatîi E.S. a săvârșit infracțiunea imputată, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Vina inculpatului în opinia instanței de apel s-a confirmat atît prin declarațiile părții vătămate Vasilica I.G., și a martorilor Petcov N., Adelina I., Postica A., cît și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.07.2013, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 08.07.2013, procesul-verbal de percheziție din 12.10.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.10.2013, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 12.10.2013, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 12.10.2013.

Verificînd aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpat, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a stabilit categoria și durata pedepsei inculpatului, just a

individualizat pedeapsa în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, concluzionând că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de probă.

În această ordine de idei, ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel a constatat, că pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă și va atinge scopul prevăzut de art. 61 Cod penal.

Ca urmare, instanța de apel a respins, ca nefondate, argumentele procurorului precum că urmează a fi excluse prevederile art. 90 Cod penal, deoarece acesta a mai comis infracțiuni, urmărirea penală fiind încetată. Or, inculpatul anterior n-a fost condamnat, nu are antecedente penale, instanța de fond apreciind cumulul de circumstanțe stabilite în raport cu normele relevante, a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă, în limitele legii pentru infracțiunea comisă.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă, cu recurs de către avocatul Bulbuc Boris, în numele inculpatului, în care se solicită casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, și excluderea amenzii de 500 u.c., invocând asprimea pedepsei, deoarece inculpatul neactivând în câmpul muncii nu are posibilitatea de a achita amenda stabilită.

5.1. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă, cu recurs și de către inculpat, în care se solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal pe episodul lui Mamaliga M.I. să fie încetat, pe motiv de împăcare, iar pe episodul Vasilica I.G. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de probă de 2 ani, invocând aceleași temeuri ca și în apel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către apărător și inculpat, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece temeiurile invocate de recurenți nu sunt argumentate prin prisma art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Examinând motivele invocate în recursuri și materialele cauzei, Colegiul consideră, că în prezenta speță nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea, și

instanța de apel a respectat prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală la judecarea apelului.

Colegiul constată că instanța de fond și de apel au reținut, situația de fapt și au stabilit vinovăția inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de aceasta o încadrare juridică corespunzătoare, prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *jaf, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea pe daune cu proporții considerabile.*

Unul din argumente invocate de către inculpat este respingerea neîntemeiată de către instanțele de judecată a cererii de împăcare pe episodul lui Mamaliga M.I.

În acest aspect Colegiul remarcă constatarea legală a instanței de apel precum că nu poate fi admisă solicitarea inculpatului privind încetarea procesului penal pe motiv că s-a împăcat cu partea vătămată Mămăliga M.I., reieșind din faptul că conform art. 109 Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II - VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Conform învinuirii înaintate inculpatul a săvârșit infracțiunea care face parte din categoria celor grave, infracțiune pentru care împăcarea nu poate fi admisă.

Potrivit art. 109 alin.(1) Cod penal împăcarea înlătură răspunderea penală numai în cazul săvârșirii infracțiunii ușoare ori mai puțin grave, iar în cazul minorilor și pentru o infracțiune gravă. Astfel, dacă făptuitorul matur, prin mai multe fapte infracționale, a săvârșit infracțiunea care se califică ca una ușoară ori mai puțin gravă, o eventuală împăcare a părților, poate fi temei de înlăturare a răspunderii penale. În cazul când valoarea bunurilor sustrate sînt de proporții mari, sau deosebit de mari faptele infracționale cad sub categoria infracțiunilor grave sau deosebit de grave, pentru care, evident, împăcarea nu poate avea loc fiindcă contravine prevederilor legale. Nu poate influența faptul când la judecarea cauzei o parte vătămată ori toate părțile vătămate au declarat că se împacă cu inculpatul, deoarece infracțiunea săvârșită, de la bun început, nu se încadra în prevederile art. 109 alin.(1) Cod penal. Nu poate fi modificată nici calificarea acțiunilor în baza altei norme penale pe motivul că o parte vătămată s-a împăcat cu inculpatul în privința episodului respectiv.

Colegiul conchide că, instanța de apel corect a menținut concluzia instanței de fond, cu privire la aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate Mămăliga M.I. date la faza cercetării judecătorești și a pus la baza sentinței declarațiile date la urmărirea penală, în privința cauzării prejudiciului material în mărime considerabilă, pe motiv că acestea au fost condiționate de restituirea de către inculpat a prejudiciului cauzat.

La fel, Colegiul consideră necesar de reținut netemeinicia solicitării apărătorului de aplicare pe acest episod a art. 79 Cod penal, luînd în considerație

că cerința dată a fost invocată direct în faza procesuală a recursului, nu și pe calea apelului exercitată de inculpat împotriva sentinței, neconstituind obiect de discuție în instanța de apel.

În ceea ce privește aspectul de ilegalitate invocat de recurenți, privind asprimea pedepsei, prin aplicarea amenzii în mărime de 500 u.c., Colegiul constată corectitudinea concluziei instanței de apel, precum instanța de fond la stabilirea măsurii și categoriei de pedeapsă, a ținut cont de gradul prejudiciabil al faptei, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului care la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina deplin, de circumstanțele cauzei ce atenuază răspunderea ca recunoașterea vinovăției, căința sinceră, de lipsa celor agravante și întemeiat a ajuns la concluzia aplicării pedepsei condiționate cu amendă în cuantumul stabilit.

În acest sens Colegiul reține că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, sancțiunea căruia prevede: *“închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale”*.

Instanța de fond i-a stabilit inculpatului pedeapsa minima prevăzută de sancțiune, sub formă de: *„5 ani închisoare și amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, sub formă de închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani”*, concluzie menținută de către instanța de apel.

Ca urmare, Colegiul atestă că, instanța de apel în mod just a considerat nefondate argumentele inculpatului, precum că pedeapsa complementară aplicată, sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. este nejustificată, deoarece declarațiile inculpatului cu privire la neangajarea în muncă la moment, nu sunt suficiente pentru a-l exonera de executarea unei asemenea pedepse, care poate fi executată pe viitor.

Față de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către instanța de fond și de instanța de apel, față de dispozițiile art. 75 Cod penal, este necesară realizării funcțiilor sale de constrângere, de reeducare, precum și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal.

În recursurile ordinare declarate este indicat ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, a constatat că acesta nu este incident în cauză, fiind analizat detaliat în prezentul punct al deciziei, precum și instanța de fond și de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, stabilind corect tipul și cuantumul pedepsei inculpatului.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care

ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său, Bulbuc Boris, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 07 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, în cauza penală în privința lui **Pelihatii Eugeniu Serghei**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu